

22/3

Palwe = ramatofenne

Lastele.

ARHIIV-
RAAMATUKOGU
H. LEOKE

Jesus Kristus ütles

Matt. 6, 5. 6. 7.

„Kui süna Jummalat pallud, ei pea sinna mitte olla, kui sallalikkud; sest nemmad palluwad Jummalat pal meel seistes foggobusse koddade sees, ja ulitsatte urkade peäl, et neid innimestest peab nähtama.“ —

„Agga sinna, kui sa Jummalat pallud, siis minne omma kambri, ja panne omma ukse kinni, ja pallu omma Jäsa, kes sallajas on.“

„Agga kui teie Jummalat pallute, ei pea teie mitte ülio lobbisema, nenda kui pagganad, sest nemmad arwad, et neid kuulatakse omma paljo lobbisemisäse pärrast.“

(Kolmtekkorda trükkitud.)

Maamata-As
S. Leole.
Pühendis.

Tallinnas, 1839 aastal.

Trükkitud Lindworsi pärriatte kirjadega.

Von dem Ehrländischen Evangelisch-Lutherischen Provinzial-Consistorium wird hierdurch attestirt, daß in vorliegender Schrift nichts wider die heilige Schrift und die symbolischen Bücher enthalten sey.

Reval, Dom, den 4. März 1838.

Arnold Fr. Joh. Knüpffer,
Assessor Consist.

Nr. 307.

Chr. Heint. Hørschelman,
Consist. Secr.

(L. S.)

ERISY
Rukuk Availk
Beamatukogu

S 16995

Der Druck ist gestattet.

Dorpat, am 8. October 1839.

M. v. Engelhardt,
Censur.

(L. S.)

Palwe = ramatofenne lastele.

E e s t k ö n n e.

Mis on lapsel palwes tähhele panna?

Armas laps! kui sa palwed teed, siis sa rägid Jummalaga, ja Jesusse Kristusse omma Õnnisteggiaga. Temma kuleb sind, ja panneb keif so sannad tähhele, olgo nemmad suust rägitud, ehk süddames moöldud; sest Temma on sulle lähhem, kui so ennese südda. Sedda siis tulleta ennese mele ja ussu sedda kindlaste, kui hakkad palluma, ja kui pallumas olled. Sest kui sa sedda ärraunnustad, siis on so palwe tühhine ja ei maksa. — Jummal, so Õnnisteggia Jesus Kristus, on sul iggas paikas liggi, ehk kül ilmanäggematta; sa woid Temmaga räkida, kus ial ja mil sa agga tahhad. Ei nä kül sinna Sedda, agga Temma näab sind, ja kuleb sind keifis paikus. Temma ka rõmustab iggakord, kui sa Temma jure tuled, ehk Temma peäle mõttled; sest Temma watab so süddame sisse. Sa woid julgeste uskuda, ni mitto kord kui sa palwes Temma liggi tuled; Temma siis tulleb, kui üks helde isä, sinno wasto, wõttab kui omma last, sind omma sülle, ja küsib so käest: „Mis sa tahhad, mo lapsok, et ma sulle pean teggema? Palu mo käest, mis sul tarwis, ja ma tahhan sedda sulle anda.“

Mi mitto kord, kui sa palwele tuled, watab Jeesus, se jummalik laste armastaja, wägga heldeste ja armolikkult so peäle, ja hüab so wasto: „Kaske need lapsokessed minno jure tulla; sest nende pärralt on Jummalata riik! — Tulge minno jure, minna tahhan hingamist sata teie hingedele: — ma tahhan sind omma Jäsa jure wia, ja tahhan sinno eest kosta, ja pead keik Temma käest sama, mis sa minno nimmel Temma käest pallud. Temma annab sulle ennain, kui sa moistad ja pallud.“

Kolm asja pead palwes siis tähhele panema: pead keigees malt sure hologna Jummalata ja Jeesusse Kristusse peäle mõtlema, ja Temma liggiollemist ni kindlaste uskuma, kui nääksid sa Tedda omma silmaga. Teiseks peab so südda kindlas lapselikkus lotusses ollema, et Jummal so wägga helde ja armolinne Jäsa on, kes sind heamelega kuleb ja so palwed wasto wõttab; et Jeesus Kristus so keigetruiim sõbber on, kes omma Jäsa ees, so eest kostab, so eest pallub, ja Temma käest keik sulle sadab, mis sul agga tarwis, mis so südda agga sowib. Kolmandeks — ja pea sedda hästi meles — palwes peab so südda sedda mõtlema, mis so su rägib. Kui so su agga pallumas, ja so südda ep olle jures, ep olle Jummalata ja Kristusse jures, ep olle so palluminne siis muud kui fallajus, ja ep olle Jummalata mele pärrast mitte, egga sa sulle head ühtegi saatma. Kui sa siis need palwed sellesinnatse ramatokesse seest loed ehk ütled, siis loe ehk üttele pitkaminne, ja mõtle ommas süddames, mis so su rägib. Agga

Keigeparram weel, kui sa fanna järrel need palwed ei pruugi, waid ommast süddamest Jummalat pallud, omma süddame seest omma Õnnisteggiaga rägid. Ja ei sa se raske sulle ollema, kui sa keigest süddamest selle peäle mõtled, et õnsaks saad; kui sa sure holega püad, et sa woiksid hea, wagga, õnnis lapsõke olla. Küllab sa siis ikka monda ennesest leiad, mis Jummalala omma Õnnisteggia kääst andeks palluda, ehk monda, mis sul waia, ja mis palluda, et woiksid sada.

Agga otsenenda kui keik hea andminne Jummalala kääst tulleb, nenda tulleb ka pallumisse and Temma kääst. Kui Jesusse jüngrid omma Jssandat üksford wägga halledaste ja süddamelikkult ollid näinud palwed teggewad, siis se pallumisse rõõm ja himmo hakkas ka nende sees ärkama. Ja nemmad siis astusid Jesusse jure ja ütlesid Temma wasto: „Jssand, õppeta meid palluma!“ Ja Jesus õppetäs neid siis Jssameiet luggema. Wata, nenda pead ka sinna, armas lapsõke, iggaford kui sa tahhad palwet teha omma Jssanda ja Õnnisteggia Jesusse wasto, keigest süddamest ütlesma: Jssand, õppeta mind waest last palluma; ärrata sedda pallumisse himmo mo süddamesse, ja anna mulle omma Waimo, et Ta mo süddant walmistaks, ja isse mo sees palluks, et ma lapselikko rõmoga So ette astuksin, omma silma Sinno pole pöraksin, keik mo süddant palwes So ees wäljawallaksin ja palwesse jääksin, funni So kääst saan, mis mulle tarwis, ja mis Sinna minnule ka heamelega tahhad anda.

Agga Sinna, oh Sa jummalik lapsokeste armastaja, õnnista seddasinnast ramatokest kei- file neile lastele, kes sedda loewad! Õppeta Sinna ta seest neid palluma. Tomba neid ennese pole; ilmuta Sa ennast neile, et näak- sid, kui wägga Sa neid armastad. Anna neile maitsta, kui helde Sa olled. Sinno Waim, kedda mailm ei woi kätte sada, olgo keige palluja lastega. Sinno rahho mis on ül- lem, kui keik moistus ja Sinno Waimo rõõm täitko nende süddamed, kui nemmad needsin- natsed palwed loewad, ja õppetago neid ommast süddamest palluma, ja palludes So ossasamis- ses ollema, ja tulletago nende mele, et Sa nende parrast sõimes olled magganud, kui üks wäeti laps, ja olled risti furnud nende eest, ja olled nüüd Jummalala parramal kael taewas, ja pal- lud nende eest. Ja nenda anna neile kaswada So tundmisses ja armastusses ja üks südda ja Waim Sinnoga sada! Amen!

I. Hommiko-palwe.

Hommiko, kui ärkad, touse kohhe ülles, ja mötle, ehk ütle toustes:

Sinno nimmel, mo ristilõdud Issand Jesus Kristus, touse minna ülles. Sa olled mind lunnastanud omma pühha, kalli werrega; hoia ja kaitse mind nüüd keige hinge ja ihho hädda eest, ja anna mulle, mis mind keige heale woib sata iggawesfeks elluks! Amen.

Kui sa ennast ridesse olled pannud, siis lange põlvli mahha ja üttele:

Jummala se Issa, se Poia ja se pühha Waimo nimmel! Amen.

Tänno olgo Sulle, Issa taewas! Sinno läbbi ollen jälle ärkanud! Sa olled mulle jälle annud ello, õhko ja keif. Sinno silm on minno peäle waatnud selsinnatsel õsel, ja Sinno käsfi on mind hoidnud, et ma alles ellan. Sinno arm touseb mulle iggapääw ueste. Ma ollen jälle so jures, ehk ma kül Sind ei nä; agga Sinna nääd mind, ja watad heldeste mo peäle, ja kuled, mis ma Sinno käest nüüd pallun. Ma pallun Sind, anna mulle üks wagga südda, et ma Sinno peäle mõtlen keige se päwa, ja Sind armastan, ja tal Sind ei unnusta. Olgo keif se pääw mo silma ees ja minno süddames, et Sinna iggas paikäs olled mo ümber, otsego se tule-õhk, mis ma ennese sisse nelan, et Sa mo liggi olled, ja et ma Sinno silma eest ei peäse, egga ennast warjule woi hoida. Keif, mis ma tänapääw teen, ja rääin ja mõtlen, se keif sünnib Sinno palle ees. Sinna nääd ja tead sedda keif; õppeta mind räkima ja teggema Sinno hea mele pärrast.

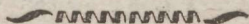
Sinno nimmel, Issand Jesus Kristus, ollen tänna üllestousnud; Sinno nimmel tahhan tänapääw ka ellada. Agga ei joua ma sedda ilma Sinnota. Sinna agga woid sedda armo mulle anda, Sulle ellada. Jä Sinna mo jure keif se pääw, ja wi mind omma käega Sinno tele. Mo südda olgo Sinno ello-asse; hoia sedda ennesele puhtaks ja ilma wiggata.

Hoia mind keige patto eest ja anna mulle, kui ühhe nõrga oksale, Sinno, se winapu külge jada, ja kaswada ja wilja kanda. Sinno hea Waim, se juhhatago mind tassase tee peäle.

Kui warra üllestoufen ma,
Ja õhto tahhan maggaba,
Siis olle, Jesus, minnoga,
So holeks ennast annan ma.

Olled sa, mo lapsok, palwes nenda Jum-
mala ja Jესusse Kristusse pole õhkanud, om-
ma südda Temma kätte annud, ja Temma
hole ja warjo alla ennast pallunud; siis wõtta
sedda teggemist kätte, mis so wannemattest ehk
so üllemattest sulle kástud, ja Jესusse nimmel
rõmoga ja julgeste; wõtta sedda kätte, nago
olleks Jesus sedda isse so kätte annud, ja te
sinna keik nenda, kui Temma isse sinno asse-
mel kül olleks teggemas. Temma sannakuul-
minne omma taewasse Jēsa ja omma wanne-
matte wasto olgo sulle juhhatamisēe mǎrgiks
lõpmatta so süddames ja silma ees. Ee olli
Temma roog, Temma keigesurem lust ja rõõm,
omma Jēsa tahtmist tehha, ja sedda tööd lõp-
petada, mis Temma Jēsa Temma kätte olli
annud. Nenda olgo se ka sinno roog, so kei-
gesurem rõõm, armsam kui sõminne ja jominne,
omma tööd ja teggemist tehha Jესusse pǎrrast,
et Temma sedda tahhab, et Temmal sest on
hea meel, kui sa ussin olled teggema, ja san-
nakulelik ja waifne. Ja kui sa olled teggemas,
ǎrra siis unnusta ial, et Temma sinno jures
on, ja on asset so süddame sees. Sest unnus-

tad sa Tedda ärra, egga hoia Tedda ommas
 süddames: wata, sa siis olled keige kurja
 melewalla al, ja langed patto, hädda ja wae-
 wa sisse.

II. Waggad mötted päwa aial.

I) Ülleüldsed.

Oh Jesus, õnnista mind keige mo tõ ja
 teggemisse tarwis! Olle Sinna mo warjopait
 ja leer, kuhho ma hädda aial woin pöggeneda.
 Hoia mind nago emma omma wäetima lap-
 sokesse hoiab sure holega. Sinno holeks olgo
 minno teggeminne, olgo minno ello ka. Juh-
 hata mind õige tele; omma tahtmist te moga.
 Öppetä mis ma ei tea; näita mull, mis ma
 ei nä; juhata, kus pean käima, seisma ehk
 ka hingama. — Keige, keige tarwis, minno
 Jesus, annan ennast Sinno kätte. Te mind
 lahti sest mis isse tahhan. Sinno tahtminne,
 se agga sündko minnoga. Ei tahha minna
 muud ollage, kui agga ükski riist So kões,
 ja tahhan Sinno silma peäle wadata, ja Sin-
 nule ellada, ja Sinno pole hoida, ja keikis
 asjus tehha, mis on Sinno, agga mitte inni-
 meste mele pärrast.

Sinno armastus, se aiago mind iggauhhe
 tõ jures, ei mitte mo ennese armastus egga
 kassopüüdminne, ja ärgo olgo mul ial teine
 nou, kui agga Sind rõmustada, mo Jesus.

Jesand anna mulle keik tehha rahholikko

melega ja waitseste, ja sure hõlega, truiste ja ilma luggu ommeti sest piddamatta. Hoia Sinna, armas Jeesus, minno süddant ierge mele ja wihhastamisfe, äkkilisse mele ja waeno eest.

Keikis, mis ma teen, anna mulle märkada So Waimo juhhatamisfed. Iffa olgo minno keigeüllem teggeminne, et ma ennast keikis, Sinust lasfen juhhatada ja aiada nenda, kui keik Jummalala lapsed Jummalala Waimust ennast andwad juhhatada.

Aeg on Sinno pärralt, oh Jeesand, ja igga-pääw ja igga tund on Sinno armo and. Ella me, siis ellame Jeesandale; surreme, siis surreme Jeesandale. Sepärrast, ellame ehk surreme meie, meie siis olleme Jeesanda pärralt.

Kuhho mo jalg astub, kus mo käsfi ligub, seäl käigs mo film Sinno peäle; sest Sinna olled mo jures, Sinna olled mo sees. Sinno liggi olgo mo südda, tehko minna, mis tahhes. Sinno sees ellame, ligume ja olleme meie. Ep olle Sinna iggaühhest meie seast mitte kangel.

2) Innimestega ümberkäies.

Anna mulle, Jeesand, tarkust, et ma keikide innimeste ees nisuggune ollen, kui ma pean ollema — wisipärralinne ja hea kohtlane; et ma tasfandust ja allandust, lapselikko meelt ja armastust nende wasto üllesnäitan. Et olgo keik rahholinne, mis minna ütlen, sedda anna. Anna ka, et ma paljoenneminne teiste efsitussed

Kannatan, kui et ma omma sü läbbi neile wae-
waks olleksin. Sinno tassandusse ja heldusse
kui paistko mo näo seest wälja. Mo sanna
ja ello kombe läbbi awwaldago Sinno meel
ennast minnust. Hoiä mind tühja ja ilmatikko
mele eest, mo Jesus. Kes mailma armastab,
ep olle Issa armastust mitte temma sees.

Mo lapsokke, heida ennast agga hea, wagga,
moistlikko rahwa seltsi, ja kui pahhad lapsed
sind awwatawad, siis ärra wötta mitte nende
nou. Pöggene, kui sa kurja nääd, ja ärra
te sinna sedda ial. Kus waggad öige jumma-
lakartusse sees Jummalat on kummardamas;
kus iggamees Issandast rõmustab, ja üpris
sures rõmus on Ta armust, Temma hallas-
tussest; seäl olgo rõmus sinno meel; seäl laulgo
südda sinno sees, Jummalale omma Issan-
dale. — Paljo parram on üksi olla, kui pat-
tustega rõmustada. — Ja ehk sä kül hopis
üksi ja tööst ja waewast ilmage olled, ärra
siiski te, mis öigussega ühte ei sünni. — Olgo
sul, kui üksi olled, isseennesega teggemist, et
parrandamist öppid, ja wötta Issandale üttel-
da: Paljo kurja lapse põlwes nään, ja kurja
mo südda pea öppib. Hoiä mind, mo Jum-
mal, iggapääw, et ma kurja pole wahhest
ei heida!

III. Issameie = Palwe.

Issa meie, kes Sa olled taewas.

Issaks woin Sind kutsuda, mo Jummal ja taewa ning Ma Issand; sest Sinno käest ollen ma ello sanud, ja õhko, ja keik. Olled mind ristmiseses ka ommaks lapses ja pärriaks wastowõtnud, sest et Jesus Kristus mulle omma kannatamisese ja surma läbbi, sedda Jummal laste õigust on saatnud, ja Sinno Waimo mulle annud, kelle läbbi ksisendan: Abba, Issa!

Taewas Sa olled ja Ma peäl, ja olled ka minno süddames, ja kuled mis ma pallun ja Soga rāgin, ja olled walmis mulle andma, mis ma So käest pallun. Sest Sa olled minno Issa, ja olled keikide laste ja keikide innimeste Issa, kes keik on minno wennad ja õed. — Sa siis ka kuled ja wõttad kuulda, kui ma nende eest pallun, ehk kui nemmad minno eest palluwad, — Sa, meie keikide Issa!

1) Pühhitsetud sago Sinno nimmi. Anna, et Sinno ja So Poia pühha nimmi, minnust ja keikist innimestest, keikist mo wendadest ikka ennam saaks ärratuntud, ikka suremaks ja kallimaks saaks petud, et meie Sinno, meie armsa Issa, ja Jesusse Kristusse, meie kalli Onnisteggia ja Ärralunnastaja peäle aino üksi wõttaksime lota, ja keik' head lapselikko julgussega Sinno käest odata. Anna meile sedda armo, et meie õiete ja jummalakartlikult ellades, Sind auustame, ja omma mõtte, sanna ja teoga pühhad olleme, nenda kui Sinna pühha olled, pühha Issa!

2) Tulgo meile Sinno riik! Kus Sinna wallitsed, seäl on Sinno riik. Tulle siis meie süddamesse ja wallitse seäl, ja heida meid So wallitsusse alla keige meie mõttede, sannade ja teggude polest; Sinno riik on siis — nago Jesus ütleb — seestpiddi meie sees. Ja kus Sinno riik on, seäl on õigus, ja rahho ja rõõm pühha Waimo sees. Te meid siis õigeks omma Poia werre läbbi, anna rahho meie süddamesse ja rõõmo meie meelele, ja te meid wimaks Sinno iggawesse au ossalissiks taewas, nenda kui Sinna Jesusse Kristusse läbbi meid seks olled kutsunud.

3) Sinno tahtminne sündko kui taewas, nenda ka Ma peäl. Nenda kui Sinno pühhad inglid taewas ikka walmis on, Sinno tahtmist teggema, ja noppeste ja sanna järrel; nenda anna et ka meie siin Ma peäl ikka katsume, mis Sinno hea ja melepärralinne tahtminne on, ja süddame rõõmo ja keige truussenga sedda teme. Anna meile sedda armo, et meie omma meelt ja tahtmist mahhajättame, ja keikis agga sedda teme, mis on Sinno tahtminne. Eest Sinno tahtminne on meie õnnistus. Ei tahha Sinna muud kui agga sedda, mis on hea ja õnnistusse kassuks.

4) Meie iggapäwast leiba anna meile tännapääw. Keigeennamiste anna meile sedda ello-leiba, sedda õiget taewa-leiba Jesust Kristus, kes meie hingele ni tarwis, kui se ilmalik leib on meie ihhule, ja ilma kellela ta ei woi ollage. Agga ka sesinnatse aialikko leiwa pärrast pallume Sind, et Sa

meile ni paljo sest tahhad anda, kui meil tarwis, et rahhoga ja ilma murreta, ühhest päwast teise same.

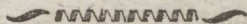
5) Ja anna meile andeks meie wõlad, kui meie andeks anname omma wõlglastele. Iggapäaw pahhandan ma Sind, iggapäaw jaan So wõllalisseks, et ma ei te, mis ma pean teggema, ehk teen, mis pean teggematta jätma, ja ollen nenda hirmo wäärt laps So ees, So wõllalinne, kel ep olle maksta. Anna siis andeks, hallastaja Issa, anna andeks Jesusse pärrast, kes keik mo wõllad on maksnud, ja on mo käämehheks sanud, ja on keik Sulle tasfunud. Ugga anna mulle ka süddant, mis hea melega leppib mo liggimestega, et ma heamelega andeks annan neile, kes mind pahhandanud, ja mulle liga tewad, ja ei tahha selle peäle ennam mötteldagi, waid paljoenneminne keigest süddamest kül palluda: Issand, anna neile andeks, sest nemmad ei tea, mis nemmad tewad!

6) Ning ärra sada meid mitte kiusatusse sisse! Mõdrad olleme, ja pea ekkitsakse meid ärra, ja olleme wägga ussinad kül kurja peäle; sedda, armas Issa, Sa tead. Hoia meid sepärrast armust, et meid patto sisse ei kiusata; kela meid kurja laste, ehk dala inimeste seffa samast, kes meile kahjuks woiwad olla. Ja kui meie wahhest kurja ehk näme, woi kuleme, ärrata siis ühhe pühha hirmo selle wasto süddamesse, armas Jesus, ja anna meile sedda meelt ja wägge, et omma silma ja kõrwa sest ärrapõrame, kurja himmo ärrawoi-

dame ja mõtleme: Kuida peaksin Jummalal pühha palle ees kül kurja teggema, Temmal palle ees, kes keik näab ja kuleb, mis ma mõtlen, mis ma teen.

7) Waid peasta meid ärra sest kurjast. Keigesurem kurri assi on pat, et ta meid lahutab Sinnust, ja sadab meid iggawesse hukatusse sisse. Selle hirmsa kurja eest hoia meid, armas taewane Jäsa, ja peasta meid tast hopis, et meie kui Sinno lapsed, Sulle truiks jäme ja Sinno alla heidetud surmani.

Amen! Nenda sündko, armas Jäsa, Sinno Poia Jesusse Kristusse nimmel, kes meid käästnud nenda palluda, ja on need pallumissed isse meie sühho pannud. Temma läbbi ja Temma pärrast on meil se lotus, et Sa meie palwed wõttad kuulda; sest Temma on meile sedda tootanud, et Sinna meile keik wõttad anda, mis meie Temma nimmel So kääst pallume. Sest Sinno pärrast on se riik, ning se wäggi, ning se au iggawest. Amen!

IV. Palwed Jesusse Kristussele.

1) Palwe Jesussele, keige waeste patuse laste juhhataja ning rõmustajale.

Oh, mo armas Jesus! Kuida ma rõmustan, kuida ma tännan Sind õiete, et Sa taewast olled mahha tulnud, ja olled wäeti-

maks lapses sanud. Kui Sinna ep olleks meie jure mahhatulnud, egga meie sarnatseks sanud, ei olleks meie siis ial Sinno egga So Jssa jure woinud tulla, egga õnsaks sada. Agga et Sinna olled lapsokessesks sanud, ja Sind on leitud wäljaspiddisest kombest otsego meie — agga ilma pattota; meie nüüd woime Sinno läbbi Jssa jure tulla. Sedda teed ja ust Jssa jure olled Sinna meile lahti teinud; ja omma waesusse, ja waewa ja keige omma teotusse läbbi, mis Sa sõimest risti surmani meie pärrast olled piddand ärrakannatama, olled Sinna isse se te ja se uks Jssa jure. Armastus on Sind meie jure mahha aianud. Sa olled sedda ärranäinud, et meie ühhed ärrakaddunud, wägga õnnetumad lapsed olles me, ja ei woinud isse ennast aidata, egga ükski innimenne, ei inglidki taewas meid peasta. Sellepärrast olled Sinna keik rõmo ja au, mis Sul olli taewas omma Jssa jures, mahha jätanud, ja olled meie hädda, meie waewa ennese peäle wõtnud, et Sa meid sest tahtsid peasta, ja meid Sinno taewalikko rõmo ja õnnistusse osalisiks tehha.

Usja kül, Sind tännada! asja kül, Sind üpris wägga armastada. Sinna olled keige waeste pattuse laste õige jahhutaja ja rõmustaja. Sinno jure tullemes keige omma hädda sees; Sinno peäle kâib keik meie lotus. Sinna olled se ainus pühha ning ilma süta laps; meie keik ollemes pattused, nõdrad ja wiggased lapsed; — agga Sinno läbbi same ka meie pattust puhtaks ja ilma wiggata ollema; sest

Sinno werri puhhastab meid keikist pattudest, ja Sinno pühha Waim pühhitseb meid keik, ihho ja hinge, läbbi ja läbbi. Oh anna meile omma pühha Waimo, et Temma meie süddamed pöörgo So tahtmisse pole, et nisugusiks same, kui Sinna ka ollid siin Ma peäl. Amen.

Tulle meie jure warmalt	Alita, et So sees siin käime,
Pühha laps Immanuel!	Omma tahtmist rikkume,
Meie liikmed on So pärralt,	Kangekaelust surretame,
Hinged ostsid enneset';	Törkumisest lahkume,
Mei' eest kätks wotsid mata,	Lihha noud ja elitamist,
Lapse põlwe ellada;	Kawwalust ka kowwaste
Keik So armo nouud sada	Wihkame ja karratsemist.
Meie kasuks tulles.	Amen, nenda sündko se!

2) Palwe Jesussele, kes on laste dige elloettetähendus.

Armas Jõsand ja Onnisteggia, kallis Jesus! watame. Sinno peäle, mis suggune Sinna ommas lapse põlwes ollid, kui ollid meie ealinne; meie siis Sinnust kül leiame kaunist ettetähendust omma süddamele, ja keige omma melele ja ellule. Sa kaswasid tarkusses, ja pitkusses, ja armus Jummal ja innimeste jures, ja kuulsid omma wannemate sanna, heitsid ennast nende alla ja ollid neile igga piddi rõmuks. Kui nemmad Sind otsisid, nemmad siis piddid Sind pühhast koiaast otsima, ehk kolist kest õppetajatte seast. Sa kuulsid heamelega head õppetust, ja ei arwanud küsijast ennesele häbbiks. Ja kuida Sa

wast palwed wist teinud! Kui süddamelikkult
 ja sure hõlega omma taewase Issaga wist
 ümberkäinud! Kui mittokord ommad põlwed
 Temma ette nikkutanud ja omma süddaut
 Temma ees wäljawallanud, ja sõbralikkus kõn-
 nelemisses Temma ees wibinud! Keif head
 olled Sinna Temma käest ennesele pallunud,
 — keige hea ja armo eest, mis Temma Gulle
 annud, Tedda tannanud, ja olled ülleültse
 keikis ni hea, ni wagga, ni ilmalaitmatta
 lapsõke olnud, kui enne egga parrast sedda
 Ma peäl ep olle olnudke. Sinno ello õppe-
 tusse märk kihhutojo ja aitajo mind, et püan
 So sarnatseks sada. Kui ma Issa wõttan
 palluda, nenda kui Sinna teggid, ja Ta pole
 õhkada Temma armo ja pühha Waimo parr-
 rast, nenda kui Sinna; siis woin ka nisug-
 guseks sada, kui Sinna ollid minno ea sees.
 Ma pallun Sind, armas Jesus, So pühha
 lapse põlwe aia parrast, kellesse Sa minno
 parrast ennast olled annud; pallu Sinna isse
 omma Issa mo eest, et ka minna nisuggune
 wagga, teggew, ussin õppia ja pehme südda-
 mega lapsõke woiksin olla, kui Sinna ollid;
 et Sinno õige lapselikko ello ettetähendus ikka
 woiks mo silma ees olla, ja minna ikka Sin-
 no järrel käia! Amen.

Oh! tomma mind So järrele,
 Mo armas Jesukenne,
 Sa olled kallis minnule,
 Mo õige armokenne;
 Mull' anna rõõmsad sannumed
 Kuulda So Waimo läbbi,
 Kes keif häbbi
 Woib ärrakánada,
 Ning keelda patto többi.

3) Palwe laste armastaja Jeesusele.

Sinna olled, armas Önnisteggia, keikide innimeste söbber olnud, ja olled neid keik armastanud, kui Sa Ma peäl ellasid; agga isseárranis olled Sa need lapsokessed armastanud, ja ni armsaste ja söbralikkult nendega ümberkäinud, kui ei ühhegi teise innimessega. „Laske need lapsokessed minno jure tulla, — hüüdsid Sa — ja ärge keelge neid mitte; sest nisugguste párralt on Jummal riik;“ ja kui nemmad siis tullid, Sa siis wótsid neid süllesse, ja omma wasto rindo, — andsid neile suud, pannid ommad önnistawad káed nende peále, ja táitsid nende süddamed armo ja önnistussega taewast. Oh, misuggusiks wágga önnistud waggaks lapsokessiks on keik need wist sanud, kedda Sinna omma wasto rindo olled wótnud ja önnistanud! kes Sinno sülles ja Sinno jummalikko süddame liggi on olnud!

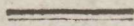
Oh, armas Önnisteggia, olleksid Sinna náhtawalt alles Ma peäl ollemas, ma ruttaksin So jure, ja lassaksin Sinnust ennast önnistada. Ja oh úpris wágga saaks se mind rõmustama, kui saaksin So pallet náhha, So wágga helde silmanángo, — kui saaksin sinno rindes hingata ja Sinno sülles maas, ja saaksin Sinno kátte önnistamise maggusat tunda! Agga, armas Önnisteggia, mis ei náhtawalt egga wáljaspiddi ei woi sündida, se ommeti seestpiddi ja Waimus on woimalik; sest Sinna olled táanna weel, ja iggapááw — mailma otsani Ma peäl, ja kónnid ilmanággematta ühtepuhko meie seas. Ei ná kúl meie

Sind mitte, agga Sinna nääd meid wägga
 hästi, ja olled praego weel sesamma laste ar-
 mastaja, kes Sa ennemuiste ollid. — Ei olle
 Sinno südda meie wasto mitte teiseks läinud,
 ehk kül Sinno hillised lapsed olleme. Sa ar-
 mastad ka meid — mindki armastad. — Sa
 olled meie jures — minnogi jures; minno süd-
 dames! Oh wõtta ka mind omma sülle, om-
 ma wasto rindo, ja panne omma õnnistawad
 käed ka minno peäle, ja õnnista mind omma
 taewalikko õnnistamisega. Jah, ei jätta ma
 Sind mitte, kunni Sa mind õnnistad! —
 Õnnista meid lapsokesed keik, et meie keiges
 omma ello aeges, lapselikult Sinno pole hoi-
 ame, ja ei pat, egga mailm, egga ükski mu
 asfi, meid ennam ei sa lahutada Sinnust;
 waid et meie süddamed lapselikuks ikka jäwad,
 ja meie ühhed lapsed, mis ei woi ilma Sin-
 nota ollage, egga tahha muud kui agga Sin-
 no armo ja So armastust! Amen.

Mo ello Issand puhhasta,	Te, et ma ollen waggateäl
Et ellan Sinno sees,	Ning tiggedusfeta;
Et filmakirjaks minno tö	Siis on mo ello, mõtte, meel,
Ei sünni ellades.	So mele pärrast ka.

Te, et ma kawalusfeta	Mo süddant wõtta honeks ka,
Keik asjad ajan teäl.	Oh Jummal! ilma sees,
Et ükski ei woi laitada	Siis selle sees woid ellada,
Tööd, sanno ilma peäl.	Siin ning seäl iggawest.

Te et ma ollen täsfane,	Ma annan sedba Sinnule,
Allandlik süddamest;	Kus tahhad, panne se;
Mind tühjastrõmustipuhfaks te,	Sest Sinno pärralt olleme,
Kui ekfin, pöran sest.	So, ei mu ühhege.

4) Palwe Jesussele, se Önnisteggiale ning Önnetojale.

Armas Isand Jesus, So nimmi on meil wägga armas, wägga kallis — Önnisteggia, Önnetoja! Sündimissest sadik olleme meie önnetumad, kurjad, ärrakaddunud lapsed. Ni paljo kurja on meie sees liikumas, ja ei lasse meid mitte önsaks sada. Mittokord küitewad tiggedus, omma tahtmisse püüdminne, wastane meel ja muud nisuggused kahjoliikkud asjad, mis meie südda täis on, meid ni nurrisejaks, rahhotumaks ja önnetumaks, et meie jo otsego pörge ennast, enneses kanname. Et Sind Jesust nüüd Önnisteggiaks ja Önnetojaks kutsutakse, ja et Sinnust luggeda, et Sa omma rahwast peastad nende pattudest, ja ka meie olleme Sinno rahwas ja So lapsed — meie siis pallume Sind, et Sa keik sedda kurja tahhaksid meie süddamette seest ärrawötta, ja meile waggad, tassased, sannakuleliikkud ja önsad süddamed anda.

Taewariki olled Sa jo keigeennamiste lastele tootanud ja ütelnud: Laste need lapsokesed minno jure tulla, sest nisugguste pärralt on Jummalala riik. Oh, armas Önnisteggia, sedda iggatseme süddamest. Ka meie tahhaksime heamelega nende laste hulgas olla, kellele Sinna taewariki olled tootanud. Ka meie tahhaksime heamelega So ommad olla, ja Sinno sees, et Sinna isse ja So riik olleksid meie sees. Seest kus Sinna olled, seal on Sinno riik, seal on taewas, seal Jummalala riik. Kui Sinna olled meie süddames, ja

anname Tulle meie sees wallitseda, ja heida-
me ennast So alla sannakuulmisses, wata siis
on taewariik, iggawenne taewane ello ja õn-
nistus meie sees. Gest kus Sinna olled, pat
ja põrgo haud peawad seält tagganema, ja
õigus, ja rahho ja rõõm pühha Waimo sees,
— agga se on taewariik — need sawad seäl
asfet ollema. Tulle siis meile, tulle meie süd-
damette sisse, ja te meid nisuggusiks õigeks
õnsaks lapsiks, kellel Jummalal riik on südda-
mes, ja kes Sinno jures ja Sinno rikis sa-
wad ollema ja jama iggawessest iggaweste!
Amen.

Ma ollen weike lapsoke,
Ja püan õnnistust;
Ma ollen rammust nõdroke,
Ei tea hakkatust.

Sa ollid, Õnnisteggia!
Mo heaks üks lapsoke;
Sa peästid omma werrega
Mind waewast, häddastke.

Moud, armas Jesus! anna Sa
Et tännada woin Sind;
Ma ollen ilmakartmatta,
Et armastasid mind.

Sa Mind wõtsid lapsiks wasto Sa
Ristmisses heldeste,
Ja kui weel olin moismatta,
Mind loid jo ueste.

Dh wõtta minno süddame,
Mo kallis Jesuke!
Ma tean, et on So omma se,
So omma, armoke!

Dh tulle Sa nüüd minnusse,
Ja ella minno sees;
Ma annan süddant Sinnule,
Nüüd Sinno Waimo wäes.

5) Palwe Jesussele, se hea karjatsesele.

Armas Issand Jesus, Sinna olled hea kar-
jatse armsa nimmega ennast meile nimmetanud,
kes meid kui karjane omma karja, wõttab hoi-
da, ja omma kää-warrega kui pima-talled

Kogguda, ja ommas süüles meid kanda ja meid sojendada. Jes. 40, 11. E a tunned meid keik nimme pärrast, ja walwad meid ja hoiad meid õõd ja päwa. Ja Sinna olled omma ello annud omma lammaste eest, et nemmad ei pea mitte surrema, egga iggaweste hukka sama. Nenda armastad E a ommad lambad. Ja E a annad neile süin jo iggawest ello; ei sa nemmad iggaweste mitte hukka sama. Ei sa ükski neid Sinno käest ärrakista. More rohho made peäl lassed E a neid maas seista, ja sadad neid hingamisse wee jure, ja Sinno lammastel on hea, ja ep olle neil ühtegi waia. Ep olle neil armust pудо, egga wigga kellestki. Ja wimakski wiid E a neid ka omma auusse, ja sawad Sinno süss iggaweste ilmalahutamatta ühhes ollema, ilmalõpmatta rõmo ja õnnistusse sees.

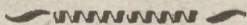
Oh, armas Önnisteggia! te Sinna ka mind ühhes heaks, waggaks lambokesteks omma õnsa karja sees. Anna, et ma Sinno helde karjatsheale ikka õiete tähhele pannemas ollen, ommas süddames ja E a armoõppetusse sannas, mis on se õige Sinno lambokestes karjama. Gest, kui ma Sinno sanna ei kule, egga te se järrele; ma süis ollen üks ärrakaddunud lamboke, mis ei woi nende õnnistusesse mitte sada, kes E a heale kuulwad, egga woi minul iggawest ello ollage ennese sees. Sinno lambad kuulwad Sinno heale ja kõiwad Sinno järrele. Nemmad tundwad Sind, ja ei ühhegi woõdra heält, ei tunne nemmad sedda, egga kõi ta järrele. Oh lasse mind süis agga

Sinno järrele káia, ja iggaühhe heäle eest kúl
kõhkuda ja ärraehmatada, mis mind Sinnust
ja So karja-maast püab ärraahwatada. Ei
pea ellades middagi mind Sinnust sama lah-
hutada, Sa, minno hea karjane; sest Sinno
minna ollen, ja ei tahha ma ei ühhegi teise
párrast ollage. Amen.

Sind ma püan kangeste
Nende hulkas taewas náhha,
Kes Sind kiitwad járgeste,
ükski woi neil' kahjo tehha;
Nõmo sawad kartmatta,
Ei woi ial efsida.

Siin on mul weel kitsas ká,
Minna ollen murre's járgest,
Waenlased ka allate
Minno ümber piirwad kangest,
Et ma waene lamboke
Náhho ei sa ialge.

Mind oh! ärra lasse Sa
Huntidese osfaks jáda!
Karjane, oh aita Sa,
Et ma neist woin lahti saba;
Wi mind omma lambokest
Taewa lauta hádda seest.

V. Monnesuggused palwed ja eestpallumisjed.

1) Palwe pühha Waimo párrast.

Armolinne Jummal ja Issa, ilma Sinno
pühha Waimo walgusfeta ei woi ma tõt mitte

tunda, egga ilma Temma wäe ja armota, ei ühtegi head tehha, ei headke möttelda. Sinno pühha Waim lähhab mulle ühtepuhko tarwis, pean ma kui Sinno laps räkima, mötlema ja omma tööd teggema. Sest kedda Jummalä Waimo lähbi juhhatakse, needsinnatsed on agga Jummalä lapsed; agga kellel ep olle Kristusse Waimo, se ep olle mitte Temma pärrast. Sepärrast, armas Jäsa, anna mulle omma pühha Waimo, kedda So armas Poeg meile on tootanud. „Agga kui se trööstia saab tulnud, kedda minna teile tahhan lähkitada Jäsast, se tõe Waim — se juhhatab teid keige tõe sisse. Gesamma peab teid öppetama keik, ja teie mele tulletama keik, mis minna teile ollen ütelnud.“ Joän. 14, 26. 15, 26. Ja, „kui nüüd teie, kes teie kurjad ollete, märkate häid andid anda omma lastele; kui paljo ennam annab se Jäsa, kes taewas on, pühha Waimo neile, kes kedda palluwad.“ Luf. 11, 13.

Anna mulle siis, omma Poia pärrast, kedda tõe Waimo, et Temma mind juhhatago keige tõe sisse; kedda trööstia Waimo, et Tä mind juhhatago; kedda ello Waimo, et Tä mind uendago ja ellule mind öhhutago. Anna mulle kedda Jummalä lapse-pölwä Waimo, et Tä minno süddamele kedda tunnistust tehko, et ollen Sinno laps, et Tä mulle oigo iggawesse pärrandusse pandiks taewas. Walla kedda armastusse Waimo mo süddamesse wälja, et ma Sind woiksin armastada keigest ommast hingest ja keigest ommast mielest, ja innimesed, kui mind ennast. Lasse omma pühha Waimo

ühtepühko mo süddames, kui ommas templis ellada, et Sa mind keikis juhhatago ja saatko, ja keige kurja himmo pärrast mind nomigo ja soitelgo, ja pühhad himmud mulle ärratago ja hoidko, nisuggused, mis on taewalikko asjade ja iggawesse ello himmud.

Jummal, pühha Waim, kes Sa keik rojased ja surelissed süddamed põlgad, ja ei ella muud kui allandikkude sees; tulle mo süddamesse, ja te sedda Jummalahoneks, ja Temma pühhaks paigaks. Surret ja kauta minno seest keik kurjad ligutamissed, ja istuta keik head minnusse; keige kurwastusse sees wotta mind trööstida, mo nödrusse seest mind ülles toetada, mo rummalusse sees mind õppetada, ja mind jahhutada, kui saan ärrandrkuma. Edsta Jesust, mo Jesandat ja Onnisteggiat, auusse mo sees ja ja minno jureiggaweste. Amen.

2) Palwe iggawawase Jesusse järrele: käimisse pärrast.

Helde ja armolinne Onnisteggia, Sinna oled mulle sedda keigekallimat õige pühha ello õppetusse märki annud, et minna Sinno järrel ja So jälgede sees pean käima. Ugga kui paljo ollen minna Sinnust weel ärra, ja mis on küll minno ello Sinno pühha ello wasto sedda arwates. Sinna ollid ni tassane ja süddamest allandik, ja minna ollen ni saggedaste kõrkussele ning äkki wihhale walmis. Sinna ollid üsna armastus omma Jesa ja

Feikide innimeste wasto, ja minna ollen ni sag-
 gedaste kül omma hea Jummalä ja omma
 liggimeste wastane. Sinna ollid ni tulline
 ja ni sure hologna palwele, et Sa terwed ööd
 palwes omma Jssaga ümberkäies wibisid, ja
 minna ollen ni leige ja laisß palwele, et mo
 meel iggaford hea, kui palwe otsas, ehß kui
 mul ep olle tarwis palwet tehha. Ja nenda
 ollid Sinna ka feige hea kombede polest, fei-
 getäiem öppetusse märk; agga minna ollen feige
 hea kombede polest kül wägga waene, täis eksi-
 tussi ja wiggadussi. Armas Onnisteggia,
 hallasta omma waese lapse peäle! Anna mulle
 sedda himmo ja wägge Sinno sarnatseks sada.
 Ehbita minnogi südda allandusse ja tassan-
 dussega wälja, ja istuta mo hingesse Sinno
 ja innimeste armastusse selget ja puhast him-
 mo. Anna mulle öiget tullist hoolt ja öiget
 pühha himmo palwele. Anna mulle, helde
 Jesus, et üks waim ja meel Sinnoga ollen,
 et ma Sinno sees ellan ja Sinna minno sees.
 Anna, et ma Sind tunnen ja Sind armas-
 tan, et ma nenda káin, kui Sinna olled kái-
 nud. Sinna olled mo walgus, walgusta mind,
 ja paista minno seest wälja! Sinna olled mo
 ello, ella siis minno sees! Minna jo ollen
 Sinno ello-asse ja hone; te armust siis minno
 sees, et mo ihho ja mo hing ja mo waim püh-
 haks sawad. Uenda mind, Sa feigetäiem ello-
 öppetusse märk, uenda mind Sinno nåo jär-
 rele, kunni mo meel saab ühhesuggune ollema
 Sinno melega, ja minna Sinno sarnatseks
 sama. Amen.

3) Palwe hoidmisse parrast keige kurja cest.

Pühha Jēsa, minno pissokesse ärrarikkutud süddame sees on keige kurja seme, mis ühtepuhko parrast aega leiab, minna ja kaswada ja pahha wiija kanda. Et minna nüüd nisugune waene, nõdder lapsokke ollen, kes ei joua isse ennast juhhatada; ma siis pallun ennast Sinno warjo ja Sinno isfalikko silma alla. Võra mo hinge peält ärra keik wägga rasked ja rängad kiusatusesed ja kühutamissesed kurjale. Kui pattused lapsed mind awwatawad sanna põlgamisse, laiskusse, wargusse ehk mõnne mu kurja tõle, ärra siis anna, et ma nende nouwõttan; waid et ma Sinno ja So kääkmiste peäle mõtlen, ja Sinno sanna kulen. Hõia mind, et ma ial ennast sellesse ei anna, mis mind kurjasse wõrkutab. Ja kui kurri himmo mo sees touseb; siis anna mulle sedda wägge, et wasto woin seista, ja pallumisse ja walwamisse läbbi woin ärrawoita. Jēseärranis pallun Sind, armas Jummal, te mind wahwaks woiteldes se himmustamisse wasto, usi ja tühjaid asjo nähha ja kuulda sada; aita mind patto eest põggeneda, kui ühhe ussi eest, et ta mind wahhest ei wõtta nõlada, kui ma ta liggi tullen. Minno südda, se on Sinno parralt, armas Jēsand! hõia ja pea Sinna sedda siis keigest kurjast puhtaks. Amen.

4) Palwe wannematte sanna kuulda.

Armas Jummal ja Jēsa, ma tännan Sind, et Sa mulle mo head wannemad olled annud,

ja olled neid terwisse sees tännini hoidnud. Anna isse et ma sedda ikka sureks armuks pean, ja heamelelisse sannakuulmisse läbbi ommad wannemad wöttan rõmustada. Anna mulle andeks, et ma ommad armsad wannemad, omma wastase ja sannakuulmatta melega, tännini ni saggedaste ollen kurwastanud, ja kána sedda nuhtlust armoliikkult minno peält ärramis Sa sannakuulmatta lastele olled ähwardanud. Anna mulle sannakulelikko, tännalikkofüddant nende wasto, et ma neid auustan, armastan ja sanna järrele teen nende tahtmist, ja nenda ei mitte ärraneedmist, waid nende õnnistamist pärrin. Olgo Sinno Poeg Jeesus Kristus ka selle polest, juhhatamisse märgiks ikka mo silma ees, kes omma wannematte sanna kulis, ja sai sannawõtliikkus omma taewase Jäsa wasto surmani, peälegi risti surmani. Amen.

ARHIIV-
RAAMATUKOGU
H. LEOKE

5) Ühhe waese lapse palwe.

Taewane Jäsa, Sinna olled mo wannemad ärrawõtnud, ja ep olle mul nüüd keddagit ennam Ma peäl, kedda isfaks ja emmaks woin kutsuda, ja kelle jurz ma lähkäsin. Agga minna ollen So sanna seest kuulnud, et Sinna tahhad waeste laste Jäsa ja peästja olla. Ka ristmiseses olled Sa mind ommaks lapseks ja pärriaks jo wastawõtnud, ja tootanud, et Sa tahhad minno Jäsa olla. Sepärrast näotan ma Sinno pole. Sinna olled ja jääd

iggaweste minno J̄saks, ei surre Sinna mitte ärra, ei woi haigus egga surm Sind minnust ärrakista. Sinna olled paljo rikkain ja wäggeram, kui feik issad siin Ma peäl, egga polle ka ükski issa-südda heldusse ja armastusse, pitka mele ning kannatusse polest Sinno sarnane siin Ma peäl. Sinna olled ka ikka minno jures, minno ümber ja mo sees; ma ellan ja ligun Sinno sees; agga ilmalik- tud issad ei woi mitte iggakord omma laste jures olla. Sa kuled mind iggakord, kui ma Sinno pole hüan; Sa nääd feik, mis mul tarwis, ennego ma Sulle nimmetan; Sa kannad parreminne minno ette hoost, kui ükski ilmalik issa ei joua. Sa woid mind feige hädda eest hoida ja peästa, nenda kui ükski innimenne siin Ma peäl ei woi. Sa olled õõd ja päwad walwamas mo ülle, ja olled omma inglidete — mo wendadele — sedda käske annud, et nemmad mind peawad tenima, mind omma silma al piddama, hoidma ja saatma. Sinna olled mo feigeparram issa, kes mind mitte mahha ei jätta egga ärraun- nusta; kes mind aialikkult ja iggaweste õige hea põlwe peäle sadab ja õnsaks teeb. Sinno holeks annan ennast hopis, ja rõmustan tän- nalikko süddamega, et Sa mo J̄sa olled, ja mind ommaks lapselks olled wastowõtnud. An- na mulle Sinno armastuskes kãia, kui So laps; ühtepuhko Sinno peäle lota, ja wimaks Sinno jure taewa sada, kus ma iggaweste pallest pallesse Sind nään, ja ka ommad wannemad jälle leian. Amen.

6) Ühhe haige lapse palwe.

Armas Issa, se on Sinno tahtminne, et ma nüüd haige pean ollema. Ehk ma ollen hõlõtusse lãbbi sedda haigust wahhest isse ennesele saatnud, ehk Sinna olled sedda lastnud minno peãle tulla, et ma targemaks pean minnema, surema hõlega ennast feige eest pean hoidma, mis mo terwist woib rikkuda, ja et ma sedda parreminne omma terwise eest Sind pean tãnnama. Ma pallun Sind nüüd, armas Issa, põra sedda haigust nüüd minno heaks, ja õnnista sedda mulle, et ma feik kurja mahhajãttan ja feiksuggust head takkanouan.

Ja et ma nüüd ei woi õppida egga omma tõõd tehha, siis anna, et So hea Waim mo süddames mind õppetab, ja mo mele tulletab feik mis ma terwest peast ollen õppinud. Oh, et sedda ennam woiks olla!

Anna ka, et ma omma waewa sees, tassandusse ja kannatussega Sind auustan, feik mo wallo heamelega kannatan, ja lapselikko lotussega Sinno abbi otan. Mo armsa wanne mattele, mo wendade ja õddedele, ja feikile, kellele ma omma haigusse lãbbi suremaks tũlliks ollen, anna kannatlikko meest minno nõdrussega, ja tassu neile nende waewa So rohke armoga.

Ja mis ma, kallis Issa, isseennesele So kãest ollen pallunud, sedda pallun ma ka feikide mo waeste wendade ja õddedele õlle feige se mailma. Olle Sinna ka nendega ja kinnita ja rõmusta neid nende waewas.

Ous se Sinno tahtminne, pũhha Issa, mind

siit mailmast wõtta ennese jure; siis walmista mind omma armo lãbbi, selle wasto, anna mulle keif mo pattud andeks, kinki mulle omma rahho ja sedda rõmo pũhha Waimo sees, ja lasse mind kindlas lotusses Jესusse werre ja surma peãle, õnsaste siit lahkuda. Agga tahhad Sa mind jãlle terweks tehha, siis anna, et ma omma ello parrandan, ja aina Sinno auuks ellan Jესusse Kristusse, mo Jესanda ja Õnnisteggia pãrrast. Amen.

7) Eestpalluminne keikide innimeste eest.

Sa innimeste armastaja, Jummal ja Jესa, Sinna tahhad, et Sinno lapsed ei pea mitte agga isseenneste, waid ka keikide innimeste eest palluma, sest et Sa keif innimesed armastad ja tahhad, et nemmad keif tõe tundmissesele peawad tulles ja õnsaks sama. Oh, mo armas Jესa, sedda minna sowin keigest süddamest, ja pallun Sind, et Sa ei lassaks ei ühteainustki neist hukka sada, kelle eest Jესus Kristus, Sinno armas Poeg, meie Õnnisteggia, omma kallist werd on ärrawallanud, ja omma ello jãtnud. Hallasta, hallastaja armolinne Jესa, keige waeste pattuste peãle, kes Sind weel ei tunne egga armasta. Põra neid omma pũhha Waimo lãbbi, ja anna neile pattotundmist ja usko Jესusse sisse, et nemmad Temma armo lãbbi omma meelt parrandawad, ja iggaweste õnsaks sawad. Sada truid tõteggiaid omma leikussele ja omma winamãele, ja ärrata õiged kar-

jatsed ja õppetajad, kes innimesed Sinno jure juhhatavad ja Sinno teede peäle saatvad. Õnnista meie õppetajad, kes meie hingede eest hoolt kandvad, ja täida neid omma pühha Waimo andidega, et nemmad meid ifka par-
 reminne õppetavad, Sind ja Sinno Poega, Jesust Kristust, meie Õnnisteggiat tundma, ja meid sanna ja elloga püüdvad Sinno jures hoida. Õnnista keif wannemad ja lapsed, ja anna laste kasvatamisse tarwis, armo, et keif lapsed Jummalal kartusses kaswatakse ja Jum-
 mala õnnistusse pole neid juhhatakse. Nõ-
 musta, jahhuta ja finnita keif kurwad, keif kiusatud, ja wiggased, ja waesed ja wangid, keif haiged ja kes on surremas, ja keif, kellele Sinno abbi tarwis. Olle Sinna omma ab-
 biga nende liggi, ja peästa neid. Hallasta, oh hallasta keige se innimesse suggu peäle, Jესusse Kristusse pärrast, kes keikide eest risti on surnud. Amen.

8) Gestpalluminne wannematte eest.

Õnnista, oh Jēsa taewas, mo armsad wan-
 nemad, ja tasu neile sedda head, mis nem-
 mad mulle on teinud. Anna neile sedda armo,
 et nemmad mind ühtepühko waggadussele ja
 keige heale woivad õppetada, ja et nemmad
 ei tüddine ärra mind maenitsemast, nomimast
 ja juhhatamast. Anna neile sedda õiget tarkust
 ja armastust, mind iggawesse ellule kaswa-
 tada, ja ei mitte sellesinnatse mailmale, ja

mulle korjata warrandust taewas, mis ei kau, egga lähhá hukka. Anna neile waikse ello, rahho ja úhhe mele sees, wannaks sada; ja rõmusta ja toeta neid ülles nende waewa ja willetsusse sees; aita neid kanda, kule nende palwed, õnnista nende tööd ja teggemist, ja hoia neid teige kurja eest. Ja kui nende tund üksford tulleb, et nemmad Sinno armolisse tahtmisse järrele, teise, parrama ellusse peawad sama, siis anna neile rahho sees, waikseste ja lahkeste maggama uinuda, ja wõtta neid enese jure, se iggawesse rahho-male, Jესusse Kristusse, meie Jēsanda läbbi. Amen.

9) Iggapäwane ristmisse seadusse uendaminne.

Minno Jummal ja Jēsa, minna tannan Sind teigest süddamest, et Sa üsna armastusse ja armo pärrast, minno, úhhe waese pattuse lomaga, olled úht seadust teinud. Sinna olled mulle tootanud, et Sa tahhad minno Jummal ja Jēsa olla, Kristusse sees taewalikko andidega mind õnnistada, mind Sinno lapsiks ja pärriaiks wastowõtta, mind armastada, minno eest hoolt kanda, omma Waimo õppetajaks, juhatajaks ja rõmustajaks sedda ello teed káies, mulle kinkida ja omma au ka mulle anda. Agga minno káest Sa tahhad, et ma Sind, kui omma Lojat, Jēsast, Lunnastajat ja Õnnisteggiat pean armastama ja

auustama, Sinno peäle lootma ja Sinno
 fanna kuulma; et ma keige kurja wasto woit-
 len, pahharetti ja temma teud ärrawannun ja
 mahhajättan, dälusse ja patto eest hoian, is-
 seennast ja ommad kurjad himmud ärra salgan,
 Sinno Poia Jesusse Kristusse järrel käin,
 ja Temma sarnatseks püan sada. Sedda
 keik ollen minna Sulle kindlaste lubbanud, ja
 tootan ja lubban sedda Sulle ueste. Anna
 mulle sedda keik andeks, mis minna tännini
 felle wasto ehk ollen teinud, ja kinki mulle
 omma wäggewat armo, et ma seddasinnast
 pühha seädust ikka kindlaminni ja ilmaliku-
 matta woin piddada ja iggapääw truimaks
 Sulle jada. Seks aita mind Jesus Kristus,
 minno Dnisteggia, omma pühha Waimo
 läbbi. Amen.

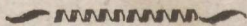
ARHIIV-
 RAAMATUKOGU
 H. LEIKE

IO) Kolilaste Palwe.

Armas Issa, ommast sündimisest sadik
 olleme kõlwatumad keige heale, agga ussinad
 ja walmis kurjale. Walgusta Sinna omma
 pühha Waimo läbbi meie moistust, et meie
 Sinno jummalikko tõt viete tunneme, ja kinni-
 ta sedda meile, et keik head woime meles pid-
 dada. Agga pöra ka meie tahtmist tõe sanna
 kuulmissele, et meie Sinno tahtmist mitte agga
 ei tea, waid, et meie sedda ka teme. Kirjota
 keik sedda head, mis meie kuleme ehk õppime,
 omma Waimo sõrmega meie süddamette sisse,

ja anna, et iggapääw waggamaiks, targemaiks ja sannakulelikkumaks lähhäme. Anna meile tassaste ja wisi parrast, koli ja ka nenda koi miinna, ja ei mitte agga kolis, waid ka koddomelespidada, et Sinno silm meid ühtepuhko tähhele panneb. Hwia meid kurja seltsi eest, ja olgo meie meles ikka, et Sinna keik naäd ja kuled, mis meie rägime, mõtleme, ehk teme. Ja kui Sa õige õppetusse läbbi kolis ehk kirikus, meid ello sannaga sõdad; siis anna meile õget nälga se järrele, et meie sedda heamelega kuleme, ja sedda ommas süddames tallele panneme. Anna meile waikist, tähhelepanniat, wagga süddant, ja hwia meid, et meie ei holetusse egga laiskusse läbbi sedda kallist parrast aega ei lasse möda miinna paljo head õppida.

So kätte pallume omma ihho ja hinge, ommad wannemad, wennad ja õed, keik meie suggulased, sõbrad ja nabrid, meie üllemad ja keik õppetajad kirikuttes ja kolides. Sinno hea Waim olgo meie sees ja Sinno pühhad inglid olgo meiega. Amen.

VI. S h t o , p a l w e .

Ritus ja tänno olgo Sulle, hallastaja Jēsa, Jēsusse Kristusse, omma Poia läbbi, et Sa mind selsinnatsel päwal ni armolikkult olled hoidnud ja õnnetusse ja pattude eest warjul

olled pidданud. Üks pääw kidad teisele ja üks õ wõttab teisele kulutada, kui wägga helde ja hallastaja Sinna olled. Kõl mittokorda ollen Sind ka tänna pahhandanud, Sind melest ärraunnustanud, ja Sinno Waimo kurwastanud mo sees, ja siiski olled Sa mind kannud, olled mind hoidnud, ja ilmaräkimatta paljo head mulle teinud ja rõmo mulle annud. Anna mulle andeks, Jäsa, Jeesusse pärrast, ja ärra mälleta mo pattud, waid mõtle omma hallastusse peäle. Ärra anna pattudele jada mo peäle; waid kauta neid Jeesusse Kristusse werre läbbi, kes omma ello wiimisel õhtul surma-ahhastusse sees on olnud ja werrihiggi higgistanud minno pattude pärrast.

Sinno kätte holeks annan minna ennast selfinnatsel õsel ja iggal aial; ja Sinna, mo Summal, mo jure ja hoia mo süddant ennese jures. Kui mo silmad finni lähwad ja maggan; siis olgo mo südda walwas So jures, et ka maggades So pärralt ollen. So õnisteggew kääsi olgo mind katmas ja andko mulle rahholist ja maggust puhkamist unnes.

Oh Jeesus, Sa iggawenne päike, kes Sa ei tuffu egga magga, olle Sinna mind walwamas, ja anna mulle So kätte peäl ja So sülies maggada, ja Sinno sees homme jälle ärkada. Jhho ja hinge, keif mo ommaksed, sõbrad ja waenlased, keif meie maia rahwast ja keif innimesed wõtta armust omma hole, omma warjo alla. Rõmusta ja jahhuta isseärranis keif haiged ja kurwad, kes

ei anta maggada. Olle Sinna nendega ja jahhuta neid hinge polest, et nemmad uskus illeswaatwad Sinno pole, ja Sinno liggi ollemist tundes, hingamist leidwad omma hingedele. Amen.

Oh! siis walwa, Jesukenne,
Anna armo minnule,
Ja mind hoia warjule;
Kaitse mind, mo armokenne,
Sada süddant walwama,
Eh! kü! uinub maggama.

Esimesse ja teine trük 13000 tükki; kolmas trük 5000 tükki. Hind on 6 Kop. waeke, tük.

1805/194

526

S 16995

B. 332/3